

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Iu. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

Î N C H E I E R E

21 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Cociorva,
reprezentat de avocatul Iurie Alexa,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Cociorva
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Bemol Retail” Societate cu Răspundere
Limitată privind încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 09 decembrie 2015, Valeriu Cociorva, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Bemol Retail” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea prejudiciului material în mărime de 48 550 lei, prejudiciului moral în mărime de 15000 lei, cât a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 05 decembrie 2012, aflîndu-se în incinta stației de alimentare Peco „Bemol” în or.Sîngera, mun.Chișinău, în urma contactului cu ușa transparentă a magazinului din stație, a primit o traumă – fractura oaselor nazale.

Trauma a fost cauzată din motiv că ușa fiind total transparentă nu a fost marcată în nici un mod, astfel încît chiar fiind închisă nu a fost posibilă de observat.

A menționat că nici mecanismul de deschidere automată a ușii nu a funcționat în modul corespunzător, deoarece nu a reacționat la deplasare.

A susținut că construcția comercială unde a primit trauma, este în administrare directă a Întreprinderii cu Capital Străin „Bemol Retail” Societate cu Răspundere Limitată, astfel anume pîrîtul este responsabil de buna funcționare și gestionare în scopul protejării securității consumatorilor.

A indicat că pîrîtul prin omisiune nu a asigurat respectarea funcționalizării în modul convenit a mecanismului de deschidere a ușilor și nu a efectuat marcajul ușilor în așa mod ca ele să fie observate.

Astfel, leziunile corporale cauzate au generat stare de sănătate proastă, a apărut necesitatea efectuării unei intervenții chirurgicale, costul intervenției fiind de 48 550 lei.

Adresările sale către pîrît s-au soldat doar cu un răspuns evaziv din care motiv consideră că pîrîtul a recunoscut producerea accidentului, dar a refuzat recuperarea prejudiciului cauzat.

Prin hotărîrea din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată de Valeriu Cociorva împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Bemol Retail” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea prejudiciului material și moral, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Valeriu Cociorva și s-a menținut hotărîrea din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că prima instanță a apreciat corect probele administrate și a concluzionat just că acțiunea depusă de Valeriu Cociorva nu este întemeiată.

A stabilit că hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către reclamant sunt nefondate.

La data de 03 septembrie 2018, Valeriu Cociorva, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a declarat recurs, solicitând casarea integrală a hotărîrii din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu decizia adoptată de instanțele ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt și de drept indicate pe parcursul examinării cauzei.

A menționat că producerea pagubei este confirmată și prin comportamentul dolosiv al pîrîtului care intenționat refuză să prezinte înregistrările video făcute de camera de supraveghere nemijlocit în momentul accidentului.

A susținut că prevederile legale reținute de instanța de fond sunt greșite sau eronat interpretate, nefiind aplicată norma de drept corespunzătoare.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 20 iunie 2018 (f.d.93), nefiind prezentă confirmarea recepționării deciziei de către participanți, în circumstanțele menționate, recursul declarat de Valeriu Cociorva, reprezentat de avocatul Iurie Alexa la 03 septembrie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Cociorva, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Cociorva, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a

are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficientă probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Valeriu Cociorva, reprezentat de avocatul Iurie Alexa.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valeriu Cociorva, reprezentat de avocatul Iurie Alexa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh